

b) een bespreking over de oplossing van een administratief probleem steunend op de geldende wettelijke, decreetale en reglementaire bepalingen;

c) een rapportering in verband met de analyse van een school via een simulatie;

d) een beoordeling van een gesimuleerd onderwijskundig probleem.

IV. Vorm en termijn van de kandidaturen :

De kandidaturen en het dossier moeten op straffe van nietigheid uiterlijk op 1 oktober 1996 bij een ter post aangetekende brief gezonden worden aan onderstaand adres :

Departement Onderwijs
Afdeling PMS-navorming-leerlingenvervoer
Koningsstraat 138, lokaal 604
1000 Brussel

De poststempel geldt als bewijs.

Het dossier bevat :

1. een *curriculum vitae*;
2. een attest van goed zedelijk gedrag dat niet langer dan drie maanden tevoren werd uitgereikt;
3. een bewijs van burgerlijke en politieke rechten;
4. een bewijs van ten minste tien jaar dienst;
5. een document waaruit de vaste benoeming blijkt (ten verklaring van de inrichtende macht).

Alle elementen van het ingestuurd dossier worden toegevoegd aan het persoonlijk administratief dossier, dat de administratie ter beschikking stelt van de examencommissie.

Niet in de vorm noch binnen de termijn ingediende sollicitaties worden niet aanvaard.

Wil deze omzendbrief aan alle belanghebbenden voorleggen.

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. Van den Bossche.

[C - 36051]

Departement Leefmilieu en Infrastructuur

26 JULI 1996. — Omzendbrief HV 96/01 betreffende onderrichtingen inzake het verlenen van ministeriële instemming voor onteigeningen in het kader van huisvestingsprojecten

Aan de Provinciegouverneurs,

Aan de Voorzitters van de Intercommunales,

Voor kennisgeving :

Aan de dames en heren Bestendige Afgevaardigden.

Aan de colleges van Burgemeester en Schepenen,

Mevrouw de Gouverneur,

Mijnheer de Gouverneur,

Mevrouw de Voorzitter,

Mijnheer de Voorzitter,

Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1991 werden aanvullende regels bepaald inzake onteigeningen, « ten algemene nutte » ten behoeve van gemeenten, provincies, intercommunale verenigingen en gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen. De omzendbrief B.A. G-91/21 van 19 december 1991 verduidelijkt het voormelde besluit.

Volgens het bevoegdheidsverdelend besluit van de Vlaamse regering d.d. 20 juni 1995 is de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden bevoegd voor het verlenen van onteigeningsmachtigingen aan onder meer provincies, gemeenten en intercommunales, voor zover hij de instemming bekomt van de functioneel bevoegde minister, d.w.z. van de minister bevoegd voor de materie waarvoor de onteigening gebeurt. Wanneer de aanvraag betrekking heeft op goederen die zullen worden aangewend voor de realisatie van een huisvestingsproject zal de aanvraag tot het bekomen van een onteigeningsmachtiging dan ook inhoudelijk worden beoordeeld door de minister bevoegd inzake huisvesting.

Wat de administratieve behandeling betreft zullen onteigeningsaanvragen van gemeenten en intercommunales, die betrekking hebben op de realisatie van een huisvestingsproject, door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden voor onderzoek worden overgemaakt aan de afdeling Woonbeleid van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (A.R.O.H.M.).

Thans acht ik het op grond van de beleidsprioriteiten van de Vlaamse regering inzake huisvesting en stedelijk beleid, aangewezen om, aangaande voormeld onderzoek een gedetailleerde toelichting te geven van de ter zake gehanteerde criteria.

1. De uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Sedert 1 januari 1992 is de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen van kracht. Deze wet, die van toepassing is op eenzijdige beslissingen met individuele draagwijdte die rechtsgevolgen beogen voor één of meer burgers of besturen (dus ook voor te onteigenen personen), geldt eveneens voor provinciebesturen, gemeentebesturen en intercommunales.

Hoewel voormelde regelgeving reeds vijf jaar bestaat worden onteigeningsbesluiten, met betrekking tot huisvestingsprojecten, nog vaak gebrekkig gemotiveerd. Er dient dan ook uitdrukkelijk te worden gesteld dat een louter vormelijke motivering uit den boze is. De motiveringsplicht dient immers te worden aanzien als een substantiële vereiste, die volstrekt noodzakelijk is voor de geldigheid van het besluit.

Ik wil dan ook benadrukken dat de feitelijke overwegingen, die de onteigening en de wijze van onteigening dragen, drieledig moeten worden gemotiveerd : zowel het openbaar nut, als het voorwerp van de onteigening en de wijze van onteigenen moeten afzonderlijk worden behandeld. Zo impliceert het adequaat aantonen van het openbaar nut niet automatisch het aanwenden van de spoedprocedure.

Ter verduidelijking volgend voorbeeld : een gemeente wil gronden onteigenen in functie van de realisatie van een inbreidingsgericht sociaal woningbouwproject.

Het openbaar nut is aanwezig wanneer het geplande sociaal woningbouwproject, bij afwezigheid van grondreserves, beantwoordt aan een effectieve behoefte.

Dit verantwoordt evenwel nog niet de onteigening van gelijk welk goed. Er moeten dus ook objectieve redenen worden aangedragen waarom geen andere gronden of goederen worden onteigend, bijvoorbeeld door duidelijk te maken dat de verwezenlijking van het project op de gekozen plaats een ideale sociale vermenging tot stand brengt of bijdraagt tot functieverweving.

De hoogdringendheid tenslotte moet bijkomend worden gemotiveerd, bijvoorbeeld door aan te tonen dat een aantal kansarme gezinnen dreigt terecht te komen in verkrotte woningen als de bijkomende sociale huisvesting niet spoedig wordt gerealiseerd.

1.1. Een motivering van de noodzaak tot onteigening en het openbaar nut ervan

In de besluiten waarbij de machtiging wordt gevraagd om tot onteigening over te gaan, moeten het openbaar nut en de noodzaak van de onteigening afdoende worden aangetoond onder meer door een nauwkeurige omschrijving van het doel van de onteigening (zie ook verwijzing naar rechtspraak als bijlage 1).

De motivering van het openbaar nut betreft de redenen waaruit kan worden opgemaakt dat de onteigening noodzakelijk is voor het nagestreefde doel van algemeen belang en niet geïnspireerd is door machtsafwendings of machtsoverschrijding.

Indien het voorgelegde dossier betrekking heeft op sociale woningbouw is er sprake van openbaar nut wanneer kan worden aangetoond dat in desbetreffende gemeente een effectieve behoefte bestaat aan sociale woningbouw en er tegelijkertijd hetzij geen of onvoldoende gronden of gebouwen beschikbaar zijn in het openbaar patrimonium hetzij kan worden aangetoond dat het niet opportuun is om wel beschikbare gronden of gebouwen effectief te gebruiken (bijvoorbeeld omdat ze te ver afgelegen zijn van bestaande voorzieningen).

De sociale woonbehoeften kunnen op diverse wijze worden aangetoond (bijvoorbeeld op basis van een gemeentelijk woonbehoeftenonderzoek; op basis van de inventaris van uitgeruste, maar niet-bebouwde percelen, die door de gemeente moet worden opgesteld in toepassing van de wetgeving op de stedenbouw; op basis van de specifieke bevolkingsevolutie...).

Essentieel is dat door de initiatiefnemer verstrekte gegevens zo volledig mogelijk en voldoende nauwkeurig zijn, zodat ze door de afdeling Woonbeleid (A.R.O.H.M.) inhoudelijk kunnen worden gecontroleerd.

1.2. Een motivering van het voorwerp van de onteigening

Er moet worden aangetoond waarom juist het onroerend goed in kwestie -- en niet de aanpalende percelen of andere goederen in de gemeente -- worden onteigend.

Het betreft de redenen van technische, sociaal-economische of planologische aard waarom precies die gronden nodig zijn om het beoogde openbare doel te bereiken.

Zo kan worden verwezen naar de motivering van de bestemming in het gemeentelijk aanlegplan; naar de noodzaak om in een bepaald gebied tot functieverweving te komen of om een achtergestelde buurt te revitaliseren via een gerichte ingreep.

1.3. Een omstandige en concrete motivering van de wijze van onteigening wanneer de toepassing van de procedure bij hoogdringendheid wordt gevraagd

Wanneer de gewone onteigeningsprocedure (wet van 1835) wordt gevolgd, is geen bijkomende motivering vereist. In dat geval verloopt de uitvoering van het onteigeningsbesluit echter stroever dan wanneer men kiest voor de spoedprocedure.

Een onteigening bij hoogdringendheid verloopt dus vlatter. Aangezien het gaat om een uitzonderingsprocedure, dienen in het onteigeningsdossier de concrete redenen te worden weergegeven waarop men zich baseert om er een beroep op te doen, m.a.w. de concrete redenen waarom de onmiddellijke inbezitting van het beoogde goed onontbeerlijk is (cfr. motiveringsplicht voorzien in de wet van 26 juli 1952).

Voor sociale huisvestingsprojecten moet het hoogdringend karakter van de op te vullen sociale woonbehoefte worden gemotiveerd op basis van een omstandig en duidelijk verslag waarin de concrete gevolgen van het niet aanwenden van de spoedprocedure worden aangetoond: bijvoorbeeld dat een aantal kansarme gezinnen, dreigt terecht te komen in verkrotte woningen of dat de wijk ten prooi valt aan ontvolking (wanneer er reeds een aanzienlijke leegstand is), waardoor het risico voor toenemend vandalisme en onveiligheid voor de overblijvende bewoners zal toenemen.

Wanneer de onteigening betrekking heeft op bebouwde terreinen kan bijvoorbeeld ook de uitzonderlijke slechte staat van de gebouwen en het gevaar voor de openbare veiligheid als een bijkomende motivering worden ingeroepen, wanneer tevens kan worden aangetoond dat de eigenaar niet zinnens is zelf op te treden.

Ten stelligste moet vermeden worden dat men hier vervalt in stijlclausules. Zulks staat immers gelijk met afwezigheid van motivering, waardoor de geldigheid van het onteigeningsbesluit aangetast wordt. De eenvoudige verwijzing naar het feit dat een huisvestingsproject geprogrammeerd is, is dan ook onvoldoende, tenzij die programmatie zelf inhoudelijk gekoppeld was aan de aangetoonde dringende noodzakelijkheid van het project.

De machtigende overheid zal de motivering van het hoogdringend karakter alleszins strikt beoordelen. Op twee bijzondere gevallen wil ik nader ingaan:

1° De procedure bij hoogdringendheid mag tevens worden aangewend voor het verwerven van restgebieden die deel uitmaken van een projectgebied waarvan reeds het overgrote aandeel (minimaal 75 % van de oppervlakte van de te verwerven percelen) in der minne is verworven. Voorwaarde is wel dat de noodzaak van een project zelf grondig gemotiveerd is.

2° Gelet op de recente klemtoon in het Vlaamse beleid op de stedelijke problematiek kan de nood aan bijkomende verwervingen voor kleinschalige en inbreidingsgerichte projecten, met het oog op een zo groot mogelijke sociale vermenging in de stedelijke buurten de hoogdringendheid motiveren. Om zich op deze motivering te beroepen moet niet alleen voldaan worden aan de randvoorwaarden inzake inbreiding (zie onder 3), maar moet bovendien worden aangetoond dat het goed zich in een specifiek doelgebied bevindt.

In afwachting van een definitieve vaststelling van deze specifieke doelgebieden, door de Vlaamse regering, kan men zich in deze context op de procedure bij hoogdringendheid beroepen indien de onteigeningsaanvraag betrekking heeft op:

a) gebieden die op de momenteel bestaande versies van de topografische kaarten van het N.G.I., op schaal 1/10 000, gearceerd zijn (deze gebieden zijn reeds voor 85 % of meer bebouwd);

b) op een zone met als statistische code 00 (eerste twee cijfers); een verduidelijking i.v.m. deze statistische codes is opgenomen als bijlage 2 bij deze omzendbrief.

2. Randvoorwaarden teneinde inzake huisvestingsprojecten inbreiding te bewerkstelligen

Conform de beleidsprioriteiten van de Vlaamse regering moet voor de realisatie van (sociale) huisvestingsprojecten, zeker wanneer daartoe onteigeningen nodig zijn, voldaan zijn aan de vier hierna volgende criteria :

— Het project moet zich, volgens het gewestplan, situeren in woongebied of deel uitmaken van een goedgekeurd A.P.A. of B.P.A., dat de bebouwing van het desbetreffende gebied toelaat. In functie van het aansnijden van « woonuitbreidingsgebied » (cfr. bestemming gewestplan) dient principieel akkoord verleend te worden door de afdeling Ruimtelijke Planning van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (A.R.O.H.M.) op basis van een woonbehoefte studie, opgemaakt door de initiatiefnemer.

— Het project moet zich situeren in een buurt, gekenmerkt door een aangesloten bebouwing. Elke gemeente is namelijk onderverdeeld in buurten of statistische sectoren: Elke sector kreeg een code mee op grond van structurele kenmerken, waarbij sociale en economische aspecten en/of bouwkundige elementen doorslaggevend zijn. De buurtcode van het project moet wijzen op aaneengesloten bebouwing (tweede cijfer van 0 t.e.m. 5; zie ook onder bijlage 2).

— Het aantal wooneenheden in de wijk waarbinnen het project ligt, mag door het project maximaal met 10 % toenemen. Het aantal wooneenheden in de buurt waarbinnen het project ligt, mag door het project maximaal met 20 % toenemen. Beide voorwaarden inzake schaal zijn cumulatief.

— Binnen een loopafstand van 400 en 1 000 meter moeten respectievelijk een aantal primaire en commerciële en/of dienstverlenende voorzieningen voorhanden zijn.

3. Samenstelling onteigeningsdossiers m.b.t. huisvestingsprojecten

Onteigeningsdossiers betreffende sociale huisvestingsprojecten die via de Administratie Binnenlandse Aangelegenheden, aan de afdeling Woonbeleid (A.R.O.H.M.) worden overgemaakt dienen als volgt te worden samengesteld :

a) Vier authentieke uittreksels uit het register der vergaderingen van de bevoegde raad. De raadsbesluiten bevatten de identificatiegegevens van het te onteigenen goed en het duidelijk omschreven doel van de verwerving.

Het definitieve besluit bevat de vermelding van elk van de binnengekomen bezwaarschriften, het terzake door de bevoegde overheid ingenomen gemotiveerd standpunt en de gegevens betreffende het onderzoek.

b) De bewijzen van berichtgeving aan elk van de te onteigenen persoon.

c) De bewijsstukken betreffende het openbaar onderzoek.

d) De binnengekomen bezwaarschriften (cfr. openbaar onderzoek) en de gemotiveerde weerlegging ervan.

e) Een onteigeningsplan in vier exemplaren, waarop de te onteigenen goederen gekleurd zijn aangegeven. Het plan bevat, in tabelvorm, een overzicht van de juiste kadastrale gegevens, de te onteigenen oppervlakte van elk perceel en de totale oppervlakte.

Het plan is enkel rechtsgeldig indien het uitdrukkelijk verwijst naar de vergadering waarin het werd vastgesteld, behoorlijk is ondertekend door de burgemeester en de secretaris en de stempel van de gemeente draagt.

f) Een schattingsverslag, opgesteld door de ontvanger van registratie of het Comité tot Aankoop. In het raam van een afstandelijke benadering van de dossiers, wordt een schatting, uitgevoerd door een meetkundige schatter uit de eigen administratie niet als officieel dossierstuk aanvaard.

g) Andere nuttige gegevens betreffende verrichting, zoals de begrotingsregeling, de toekomstige uitgaven voor de verwezenlijking van het doel van de onteigening, desgevallend een tijdschema voor de uitvoering van de investering.

h) Ingeval het te verwerven goed eigendom is van een ander openbaar bestuur, dient het dossier in ieder geval een document te bevatten waaruit blijkt dat het derde bestuur instemt met het principe van de eigendomsoverdracht.

Het is inderdaad niet in overeenstemming met de grondwettelijke bepalingen dat een lager bestuur een hoger bestuur dwangmatig van eigendom zou ontnemen uit een oogpunt van het « algemeen nut ». Beide openbare besturen worden immers geacht het algemeen belang na te streven en hun goederen te gebruiken voor het verwezenlijken van dat belang.

Noodgedwongen geschieden de verwervingen daarom onderhands na akkoord tussen de partijen. Het onteigeningsbesluit strekt er dan enkel toe te bewerkstelligen dat de verwerving geschiedt « in het openbaar belang », zodat de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* wordt vermeden en daarmee tegelijkertijd de concurrentie met particuliere gegadigden. Zodoende wordt prijsopbod tegengegaan en worden de belangen van de overheid maximaal gevrijwaard.

i) Een (kleuren)kopie van het betreffende gedeelte van het gewestplan met aanduiding van de grenzen van het project.

j) Een kopie van luchtfoto met aanduiding project.

k) Een liggingplan met aanduiding van het project en situering ten opzichte van de dorpskern.

l) Een aanduiding van de fasering van het project op kaart : met vermelding van het aantal woningen per fase en de gronden die nodig zijn voor de ontsluiting van het gebied indien het een nieuw project betreft, met vermelding van het aantal fasen van het voorgestelde project dat eventueel is uitgevoerd en/of op een programma opgenomen werd, met desgevallend vermelding van het aantal woningen en het betreffende programma evenals de gronden die nodig zijn voor de ontsluiting van het gebied.

m) De redenen waaruit men moet kunnen opmaken dat de onteigening noodzakelijk is voor het welbepaalde nagestreefde openbare nut en waaruit men kan opmaken dat de onteigening niet geïnspireerd is door machtafwending of machtoverschrijding.

n) De meestal technische en/of wetenschappelijke redenen waarom niet die gronden en niet die ernaast gelegen nodig zijn om het beoogde openbare doel te bereiken.

o) Een omstandige en duidelijke motivering van de wijze van onteigening, indien de toepassing van de procedure bij hoogdringendheid wordt gevraagd.

p) De vermelding van de plaats waar de stukken na het verlenen van het machtigingsbesluit ter inzage zullen liggen.

Ik verzoek u, Mevrouw, Mijnheer de gouverneur, deze omzendbrief onverwijld ter kennis te brengen van de onder uw bevoegdheid ressorterende overheden en te zorgen voor een spoedige bekendmaking ervan in het provincieblad.

Volledigheidshalve zend ik aan de betrokken besturen een afschrift van deze onderrichtingen.

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

L. Peeters.

Bijlagen bij onderrichtingen inzake het verlenen van een ministeriële instemming voor onteigeningen
in het kader van huisvestingsprojecten

Bijlage 1. Rechtspraak (1)

1.1. Openbaar nut

Het komt aan de Raad van State niet tot zijn eigen opvattingen over het algemeen nut bij een onteigening in de plaats te stellen van de onteigenende overheden. Behouders een onjuiste toepassing van de betreffende rechtsregels of een foutieve beoordeling van de feitelijke gegevens, kan hij alleen een kennelijk onredelijke beoordeling door de overheid van de oogmerken van openbaar nut, waarop de onteigening is gesteund, inroepen om het besluit, waarbij machtiging tot onteigening wordt verleend, te schorsen en te vernietigen (cfr. R.v.St., nr. 47.944 van 14 juni 1994 inzake Van Theemsche, Rec. Arr. R.v.St., 1994, 309). Het « algemeen nut » moet evenwel met zekerheid kunnen worden vastgesteld (R.v.St., nr. 5381 van 22.11.1956 inzake v.z.w. Evêché de Liège).

2.2. Procedure bij hoogdringendheid

In de praktijk blijkt de toepassing van de spoedprocedure veeleer de regel te zijn en de toepassing van de « gewone » procedure de uitzondering. Voor zover de spoedprocedure wordt uitgebreid naar niet dringende zaken, kan dit echter neerkomen op een vorm van machtsoverschrijding of -afwending. Machtsoverschrijding omdat een machtiging wordt verleend in strijd met de wet; machtsafwending omdat de machtiging niet wordt gegeven wegens de dringende omstandigheden, doch wel omwille van de voordelen van de procedure (De Jonghe, J., noot onder Cass., 7 oktober 1977, R.W., 1977-78, 1753).

De vaststelling dat de onmiddellijke onteigening van één of meer onroerende goederen « ten algemene nutte » onontbeerlijk is, behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering, zodat de rechter zijn beoordeling hierover niet in de plaats mag stellen van die van het bestuur (Cass., 7 oktober 1977, Pas., 1978, I, 162 en R.W., 1977-78, 1753, noot J. De Jonghe; Cass., 23 juni 1978, T.B.P., 1979, 241; R.v.St., V.N., nr. 40094, 13 augustus 1992 (schorsingsarrest)).

De rechter is echter wel bevoegd om na te gaan of de aangevoerde dringende noodzakelijkheid overeenstemt met de werkelijkheid. Sinds het Cassatie-arrest van 7 oktober 1977 staat de bevoegdheid van de vrederechter in dit verband buiten kijf (Cass., 7 oktober 1977, Pas., 1978, I, 162 en R.W., 1977-78, 1753, noot J. De Jonghe; Cass., 30 april 1981, Arr. Cass., 1980-81, 994, en R.W., 1981-82, 1557).

Sinds kort wordt aanvaard dat ook de Raad van State bevoegd is om, op verzoek van de betrokken eigenaars en van de in artikel 6 van de wet van 26 juli 1962 bedoelde derden, onteigeningsbetsuiten, te toetsen, althans tot op het ogenblik dat de gerechtelijke procedure is ingesteld (Arbitragehof, 21 december 1990, nr. 42/90, R.W., 1990-91, 885; Ghysels, J., De bevoegdheid van de Raad van State inzake onteigeningen, R.W., 1990-91, 1294-1300; Suetens, S., Onteigeningen: Justitiële vrede hersteld?, R.W., 1992-93, 449-455). Voortaan kan dus ook de Raad van State oordelen of er al dan niet terecht een beroep werd gedaan op de dringende noodzakelijkheid (R.v.St., V.N., nr. 40.094, 13 augustus 1992).

Bijlagen bij onderrichtingen inzake het verlenen van een ministeriële instemming
voor onteigeningen in het kader van huisvestingsprojecten

Bijlage 2: Toelichting m.b.t. de statistische sectoren en de buurtcodes

Elke buurt wordt geïdentificeerd door haar naam en een code bestaande uit één letter en twee of drie cijfers elk met een eigen betekenis.

De letter van de code wijst op de historisch-administratieve omschrijving. Bijvoorbeeld A voor Sint-Gillis-Waas + deel van Kemzeke; B voor De Klinge; C voor Meerdonk; D voor Sint-Pauwels; E voor het deel dat van Vrasene werd afgescheiden. Een afzonderlijke letter werd bovendien toegekend aan elk gebiedsdeel van een vroegere gemeente die een afzonderlijke kadastrale afdeling uitmaakt alsmede aan de grote onderdelen van sommige heel grote steden.

De eerste twee cijfers van de code hebben respectievelijk betrekking op de wijk (eerste cijfer) en de buurt (tweede cijfer). De buurtcodes 0 tot en met 5 verwijzen naar de buurten met aaneengesloten bebouwing, waarbij de buurt 0 overeenstemt met de functionele en administratieve kern van de gemeente: de codes 8 en 9 dragen meestal een landelijk karakter met een verspreide bewoning. Buurtcode 7 verwijst naar een dominerende werkgelegenheidsfunctie in de buurt, buurtcode 6 duidt op de aanwezigheid van recreatieve woonparken.

Een wijk omvat theoretisch het gebied dat samengesteld is uit één of meerdere buurten en dat door een centrum in zijn dagdagelijkse behoeften voorzien wordt.

De buurtcode omvat in bepaalde gevallen een derde cijfer (zoniet een streepje). Dit derde cijfer wordt vermeld indien de buurtbegrenzing een wijziging onderging:

— « 0 » wil zeggen dat de vorm van de buurt licht gewijzigd is; er is een aanpassing en dus een oppervlakteverandering. De bijgekomen woningen zijn echter een normale evolutie van de bestaande buurt en hun aantal is onvoldoende om een afzonderlijke buurt te scheppen. Naar betekenis is de aangepaste buurt dezelfde gebleken doch mathematisch is zij niet identiek. Bijvoorbeeld het gehucht Het Kalf te Sint-Gillis-Waas werd, ten opzichte van 1970, lichtjes aangepast evenals de kern C 000 en de Konings Kieldrechtspolder C 090 van Meerdonk.

— « 1 », « 2 », « 3 », ... « 8 » als derde cijfer wil zeggen dat een buurt in twee of meerdere delen werd geplitst. Bijvoorbeeld de kern 00 van Sint-Gillis-Waas werd voor 1981 in vijf gesplitst A 001, A 002, A 033, A 044 en A 215; de landelijke zone 08 werd over twee landelijke gebieden A 081 en A 283 en één uitbreiding van de kern A 222 verdeeld. A 001 + A 022 + A 033 + A 044 + A 215 van 1981 is vergelijkbaar met 08 van 1970; zie bijlage 1, 2, 3, 4.

— « 9 » als derde cijfer wil zeggen dat er een fusie is van in 1970 bestaande buurten. De som van twee of meer buurten van 1970 is gelijk aan de buurt in 1981.

De drie gevallen: aanpassing, splitsing, samenvoeging van buurten kunnen in onderlinge combinaties optreden. De cijfercode die de splitsing aangeeft domineert.

(1) Betreffende rechtspraak is in permanente evolutie en wordt steeds verfijnd. Jaarlijks verspreidt de administratie Binnenlandse Aangelegenheden een brochure met alle relevante rechtspraak van de Raad van State.